

Nova edición de «CUNETAS» de Luís Pimentel, trala localización dos manuscritos orixinais

A localización, no verán de 2026, dos manuscritos orixinais da serie de poemas «Cunetas» de Luís Pimentel, escritos en 1947, posibilitou esta segunda edición, que agora presentamos, publicada seis meses despois da primeira. Nela, puidemos restaurar fielmente os desgarradores versos do poeta lugués a partir das súas copias orixinais.

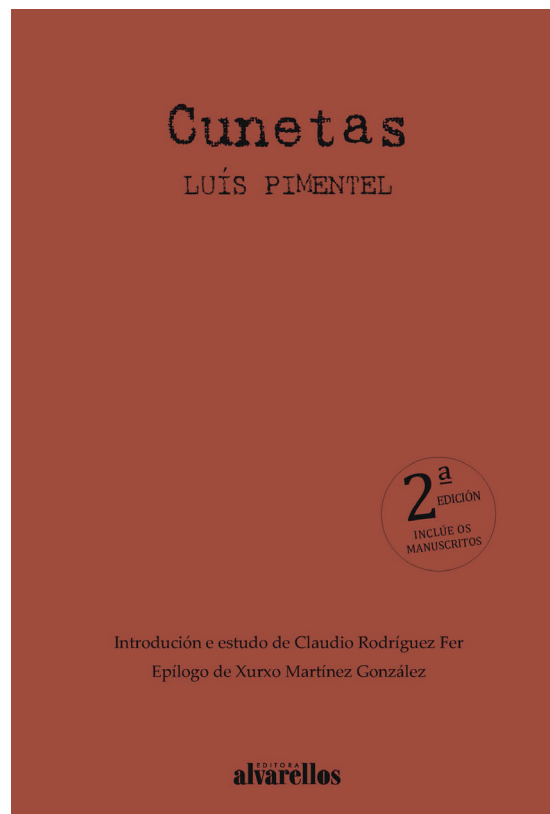
FICHA TÉCNICA: 88 pp. 14 x 21 cms
ISBN 979-13-88293-03-0. PAPEL FSC. PVP: 16,90 €

SANTIAGO DE COMPOSTELA, OUTONO DE 2026.-A serie de poemas «Cunetas», escrita en castelán e datada por Luís Pimentel en 1947, **denuncia a represión fascista na guerra civil**, polo que **permaneceu inédita** durante toda a ditadura. Só se publicaría de maneira independente en Madrid en 1981, nunha *plquette* de 215 exemplares.

Agora (outono de 2026), **Alvarellos Editora lanza unha segunda edición (despois da primeira de abril) trala localización dos manuscritos orixinais e a restauración dos poemas a partir deles**. Inclúese aquí a reprodución facsimilar completa dos catro poemas desta serie, grazas ao material reunido na Tese de doutoramento que en 1976 presentou a filóloga **Araceli Herrero Figueroa**. **Estamos diante duns versos de anguria e dor, do berro desesperado dun dos máis extraordinarios poetas que deu Galicia**.

Colaboran de novo nesta edición o filólogo **Claudio Rodríguez Fer** –que repasa a traxectoria poética de Pimentel e o significado destes versos–, e **Xurxo Martínez González**, que asina o Epílogo.

Rodríguez Fer define o verso de Pimentel como «exquisito e sensible», e a súa poética como «existencial, íntima, solidaria, política...». No Epílogo, **Xurxo Martínez González** afirma: «Eu, ao ler os poemas de *Cunetas* fago meu todo o sangue verquido pola liberdade do noso pobo».

Luís Pimentel (Lugo, 1895-1958) foi un poeta extraordinario. O seu verso é urbano, vangardista, sobrio, sensible coa xente desamparada e vulnerable, devoto de Rosalía de Castro... Unha poesía que recibiu a influencia do modernismo hispánico, o simbolismo francés ou o grupo español do 27, tal e como nos explica, nas páxinas introdutorias, Claudio Rodríguez Fer. En vida só publicou un pequeno volume, *Triscos* (1950); postumamente aparecerían *Sombra do aire na herba* (1959) e *Barco sin luces* (1960), con prólogo de Dámaso Alonso. Exerceu a Medicina sen moita vocación, presente sempre nel a súa alta sensibilidade, e dos seus días no Hospital Provincial de Lugo xorde a excepcional serie poética «Diario de un médico de guardia». A súa obra dispersa e inédita sería reunida en 1981 por Araceli Herrero Figueroa. Nela aparecerá, por vez primeira, a serie titulada «Cunetas».

Para contactar cos colaboradores:
claudio.rodriguez.fer@gmail.com
xurxodorna@yahoo.es

